

Lag om ändring i jaktlagen (1987:259);

utfärdad den 11 april 2001.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 43, 44 och 46 §§ jaktlagen (1987:259) skall ha följande lydelse.

43 §² För *jaktbrott* döms till böter eller fängelse i högst ett år den som

1. med uppsåt eller av grov oaktsamhet olovligen jagar på annans jaktområde eller där tillägnar sig vilt eller vid jakt som sker med stöd av licens bryter mot en för jakten väsentlig bestämmelse i licensen,
2. med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot 3 § eller 31 § första stycket eller mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 29 § 1 eller 30 § första stycket eller
3. med uppsåt eller av grov oaktsamhet bryter mot 32 § eller mot en föreskrift som meddelats med stöd av 25 eller 29 a §.

44 §³ Om ett jaktbrott är att anse som grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år.

Vid bedömandet av om brottet är grovt skall särskilt beaktas

1. om det avsåg ett hotat, sällsynt eller annars särskilt skyddsvärt vilt,
2. om det har utförts vanemässigt eller i större omfattning,
3. om det utförts med otillåten hjälp av ett motordrivet fortskaffningsmedel eller någon annan motordriven anordning,
4. om det utförts med en särskilt plågsam jaktmetod.

46 §⁴ Den som obehörigen tar befattning med vilt som han vet eller har skälig anledning anta har dödats eller åtkommit genom jaktbrott, döms för *jakthäleri* till böter eller fängelse i högst ett år.

Om brottet är att anse som grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år. Vid bedömandet av om brottet är grovt skall särskilt beaktas sådana omständigheter som anges i 44 § andra stycket 1 och 2.

Till ansvar enligt denna paragraf döms inte om gärningen är belagd med straff i miljöbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

¹ Prop. 2000/01:57, bet. 2000/01:MJU9, rskr. 2000/01:174.

² Senaste lydelse 1994:1819.

³ Senaste lydelse 1994:1820.

⁴ Senaste lydelse 1998:840.

SFS 2001:163

På regeringens vägnar

MARGARETA WINBERG

Hans Petterson
(Jordbruksdepartementet)